

Posudek bakalářské práce M. Dubovce "Problematika solipsismu a ontické reality Nie-Ja u Fichte"ho

Třebaže jde o práci bakalářskou, jde o náročnou práci, která chce propojit několik důležitých filosofických motivů: Heideggerovu ontologickou diferencii, Fichtovo Vědosloví z r. 1804, Fichtovo základní Vědosloví z r. 1794 a některé další spisy z jenského období a Hölderlinovu kritiku Fichtova domnělého solipsismu. Už tento výčet problémů ukazuje, že v práci může jít spíše o naznačení problémů než o jejich pečlivé vypracování. Jde však o práci kultivovanou a napsanou s rozhledem po celkové filosofické problematice.

Za hlavní problém práce považují spojení Vědosloví z r. 1804 s Vědoslovím z r. 1794: Autor začíná poukazem na absolutní já ve Vědosloví z r. 1804, ale ústřední problém své práce, otázku solipsismu u Fichte, řeší - oprávněně - na Vědosloví z r. 1794: Základní pojem, který obě Vědosloví spojuje, je absolutní já. ~~U~~ Autor se vůbec nezabývá rozdílem abs. já v obou Vědoslovích. U Vědosloví z r. 1794 autor oprávněně zdůrazňuje, že jde o transcendentalistickou koncepci a že výtky solipsismu naprosto není na místě. Rozebírá při tom první a druhou zásadu Vědosloví. Ale rozhodující argument proti solipsismu, Fichtova koncepce ideál-realismu, je rozebrána až ve třetí zásadě, o níž se sice autor zmiňuje, ale k jejímuž rozboru se nedostal. Protože autor začíná poukazem na Vědosloví z r. 1804 a poukazem na ně opět končí, ale k jeho rozboru se nedostane, je otázka, proč vůbec na Vědosloví z r. 1804 klade takový důraz. Patrně proto, aby mohl provést paralelu mezi rozdílem empirického já a absolutního já a mezi Heideggerovou diferencí bytí a jsoucího. ~~xxxxxx~~

Jak jsem již uvedl, práce je náročná a je napsána kultivovaně a erudovaně. Její slabina je důsledkem toho, že autor chce příliš mnoho. Hodnotím ji druhým stupněm, ale podle průběhu obhajoby nevyklučuji ani první stupeň.

4. 9. 12

Milan Sobotka